

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.11.2006
KOM(2006) 689 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA
KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

**En strategisk översyn av programmet ”Bättre lagstiftning”
inom Europeiska unionen**

{KOM(2006) 690 slutlig}
{KOM(2006) 691 slutlig}

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA
KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

**En strategisk översyn av programmet ”Bättre lagstiftning”
inom Europeiska unionen**

Sammanfattning

Lagar och regler är nödvändiga för att säkra en rättvis och konkurrenskraftig marknad, medborgarnas välfärd och ett effektivt skydd av folkhälsan och miljön. Programmet ”Bättre lagstiftning” syftar till att konkretisera dessa mål genom att maximera fördelarna samtidigt som kostnaderna minimeras. Programmet kan öka produktiviteten och sysselsättningen väsentligt och på så sätt bidra till tillväxt och arbetstillfällen. I Europa utformas lagstiftningen av såväl unionen som medlemsstaterna i ett internationellt sammanhang – att förbättra lagstiftningen är därför en gemensam uppgift.

Denna strategiska översyn, som åtföljs av separata dokument om förenkling och administrativa kostnader, innehåller en analys av de framsteg som gjorts och en redogörelse för kommande utmaningar.

Programmet bättre lagstiftning omfattar hela lagstiftningsprocessen, från de inledande idéerna till genomförandet och efterlevandet, med utgångspunkt i en omsorgsfull tillämpning av subsidiaritetsprincipen. Tack vare omfattande samråd under arbetets gång finns det nu garantier för att de berörda synpunkter systematiskt beaktas. Över 160 konsekvensbedömningar har gjorts i enlighet med övergripande riktlinjer för att göra det lättare för kommissionen att fatta välgrundade beslut. Även de administrativa kostnaderna bedöms. Kommissionen granskade de föreliggande förslagen när den tillträdde 2004 och har dragit tillbaka 68 av dem. Ytterligare 10 förslag väntas dras tillbaka under 2007.

De lagar som redan har antagits är av stor betydelse för medborgare och företag. Kommissionen har därför inlett ett omfattande förenklingsprogram för perioden 2005–2008 med över 100 initiativ. I slutet av 2006 kommer omkring 50 förslag att ha antagits. Över 20 av dem behandlas för närvarande av rådet och Europaparlamentet. Dessa förslag måste prioriteras högre.

Europaparlamentet och rådet har undertecknat det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och är i färd med att tillämpa det i praktiken (till exempel genom att göra ett antal konsekvensbedömningar för viktiga ändringar av kommissionsförslag). Mer skulle kunna göras.

Medlemsstaterna har gjort allt snabbare framsteg sedan av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning antogs. Bland medlemsstaterna har 19 utarbetat eller står i begrepp att utarbeta en strategi för bättre lagstiftning och 17 har uppskattat eller håller på att uppskatta de administrativa kostnaderna. Flera av dem har ställt upp övergripande mål för att minska den administrativa bördan. Konsekvensbedömningar görs i större utsträckning, även om de ofta är partiella. Nio medlemsstater har förenklingsprogram och åtta har infört tillfälliga förenklingsinitiativ. Endast i nio medlemsstater är samråd obligatoriskt.

Den situation som framträder är uppmuntrande: Stora framsteg har gjorts på både europeisk och nationell nivå. Men arbetet med att uppnå en bättre lagstiftning är inte en enstaka händelse utan

en process och ännu återstår mycket att göra. För de olika parterna har kommissionen fastställt följande prioriteringar:

Europeiska kommissionen

- Ett uppdaterat förenklingsprogram i syfte att skapa synliga ekonomiska resultat, särskilt genom en minskning av den administrativa bördan. Programmet bör integreras i kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram. För 2007 planeras 47 initiativ¹.
- En grundligare genomgång av konsekvensbedömningar genom inrättandet av en oberoende konsekvensbedömningsnämnd under ordförandens överinseende.
- Skärpt genomförande av gemenskapsrätten.

Rådet och Europaparlamentet

- Mer systematiska konsekvensbedömningar vid viktiga ändringar av kommissionsförslag.
- Hög prioritet till föreliggande förenklingsförslag, kodifiering och upphävande av föråldrad lagstiftning.

Medlemsstaterna

- Utformning och genomförande av samrådsmekanismer om sådana saknas.
- Mer systematiska bedömningar av ekonomiska, sociala och miljömässiga effekter genom lämpliga riktlinjer och resurser samt mer insyn i resultaten.
- Utarbetande av förenklingsprogram om sådana saknas.
- Förbättrad tillämpning av gemenskapsrätten.

EU och medlemsstaterna

Kommissionen föreslår en ambitiös strategi för att minska den administrativa bördan. Eftersom bördan har sin grund i både EU-lagstiftning och nationell lagstiftning föreslår kommissionen att man vid Europeiska rådets möte våren 2007 fastställer ett gemensamt mål för att minska de administrativa kostnaderna med 25 % fram till 2012.

Medlemsstaterna bör under tiden vidta liknande åtgärder på nationell nivå och tydligt åta sig att minska den administrativa bördan under samma period. Framsteg under arbetets gång bör rapporteras i de nationella reformprogrammen och kommer att utvärderas i de årliga lägesrapporter som läggs fram vid Europeiska rådets vårmöte.

¹ Kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram 2007 - KOM(2006) 629, 24.10.2006.

I. PROGRAMMET FÖR BÄTTRE LAGSTIFTNING

Europeiska unionens mål är att främja en lagstiftning som skyddar medborgarna, samtidigt som den hjälper europeiska företag att bli mer konkurrenskraftiga och innovativa i en starkt konkurrensutsatt global miljö. En stor del av gemenskapslagstiftningen har utformats för att den inre marknaden skall kunna fungera. Den omfattar andra politikområden där EU:s medlemsstater har enats om en gemensam politik (t.ex. jordbruk, fiske, handel och tull) eller om att en insats på EU-nivå tillför ett mervärde (t.ex. miljö, hälsa och konsumentskydd). Dessa politikområden kräver regler som antagits gemensamt och som tillämpas konsekvent.

EU-lagstiftningen har avsevärt minskat mängden byråkrati. En gemensam bestämmelse som tillämpas i alla medlemsstater är enklare och effektivare än ett invecklat nät av olika bestämmelser på nationell och regional nivå. EU-lagstiftningen har effektivt undanröjt besvärande konkurrenshinder och motstridiga nationella bestämmelser.

Utvecklingen av EU-lagstiftningen är en ständigt pågående, stegvis process där nya bestämmelser läggs till en befintlig grund. I fråga om de mest utvecklade politikområdena är det dags att gå igenom lagstiftningen för att se om den kan förenklas — för att lätta på bördan för operatörer och medborgare och se till att den är tydlig, uppdaterad, ändamålsenlig och användarvänlig. Lagar måste ses över regelbundet och anpassas till den tekniska utvecklingen och de globala marknaderna.

Den nuvarande kommissionen har gett arbetet med att förenkla och förbättra lagstiftningen högsta prioritet. På grundval av tidigare initiativ initierade kommissionen programmet ”Bättre lagstiftning” 2005 för att lägga fram högkvalitativa initiativ och modernisera och förenkla den befintliga lagstiftningen. Programmet gäller för alla etapper i det politiska arbetet:

- När det gäller befintlig lagstiftning försöker man förenkla och modernisera regelverket genom olika lagstiftningstekniker, t.ex. omarbetning, upphävande, kodifiering och ändring. Metoder för att minska den administrativa bördan granskas. Det viktigaste är att se till att lagarna genomförs korrekt och i tid.
- När det gäller nya förslag har ett övergripande system för att bedöma de ekonomiska, sociala och miljömässiga effekterna samt för att samråda med berörda² och sakkunniga införts för att höja kvaliteten på den politiska utformningen och göra den mer enhetlig. Särskild vikt läggs vid att se till att förslagen står i proportion till det aktuella problemet och att åtgärder vidtas på rätt nivå i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- Kommissionen granskar också förslag som lagts fram för medlagstiftaren för att se om förseningar i antagandet beror på förslagets kvalitet och relevans, och om de i så fall bör dras tillbaka.

Dessa åtgärder förstärker varandra. Innan lagarna förenklas bedöms vilka effekter det kan få och hur man kan minska den administrativa bördan. Överlappningar och bristande överensstämmelser upptäcks och åtgärdas. Problem med genomförande granskas noggrant när

² Kommissionen kommer att rapportera om resultatet av det offentliga samrådet om miniminormer för samråd med allmänheten i ett kommande meddelande om det europeiska öppenhetsinitiativet.

politiska åtgärder och lagar utarbetas samt när de ses över och eventuellt ändras. Syftet är att på bästa möjliga sätt tillhandahålla högkvalitativ lagstiftning. Det rör sig alltså inte om en avreglering.

Bättre lagstiftning är ett gemensamt ansvar. Kommissionen lägger fram förslag för antagande i Europaparlamentet och rådet. EU-lagstiftningen införlivas med nationell lagstiftning av nationella regeringar och parlament och tillämpas ofta på regional och lokal nivå. Risken är att lagarna stegvis "förskönas" under resans gång, från utformningen till genomförandet. Ansvaret för god lagstiftning är således gemensamt. Kommissionen förlitar sig på det nära samarbetet med övriga EU-institutioner, medlemsstaterna och lokala myndigheter för att uppnå målen i programmet "Bättre lagstiftning". I 2003 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning och flera tilläggsöverenskommelser har institutionerna skriftligen förklarat hur de kan arbeta tillsammans för att lagstifta bättre.

II. FRAMSTEG OCH KOMMANDE UTMANINGAR

1. Modernisering av befintlig lagstiftning

Även om EU-lagstiftningen i sig själv utgör en förenkling ("hellre en lag än 25") är det i en ständigt föränderlig värld viktigt att se över lagar, strömlinjeforma, ta bort överlappningar och dra fördel av den snabba tekniska utvecklingen

Förenkling av befintlig lagstiftning

Kommissionen har intensifierat sina ansträngningar att modernisera och förenkla EU-lagstiftningen. Av de 100 förslag som ursprungligen planerades i det rullande förenklingsprogrammet³ kommer omkring 50 att ha antagits i slutet av 2006. Här återfinns förslag som är viktiga för företag, t.ex. förslaget om tullkodexen som underlättar informationsutbyte och effektiviserar och förenklar förfaranden, förslaget om avfall som innehåller tydligare definitioner och stimulerar marknaden för återvinning, samt förslaget om betaltjänster som innebär förenklade förfaranden.

Kommissionen har nu uppdaterat sitt rullande förenklingsprogram⁴ som innehåller ytterligare initiativ, t.ex. inom områdena jordbruk, fiske, märkning av produkter samt statistik. Kommissionen behåller sin höga ambitionsnivå och justerar tidsramarna för att hinna med kvalitativa förberedelser (t.ex. konsekvensbedömning, samråd och efterhandsutvärdering av befintlig lagstiftning).

Eftersom förenklingar medför ändringar och justeringar, krävs samråd på sektorsnivå. Kommissionen samråder aktivt med de som berörs mest för att undersöka problem och försöka hitta praktiska lösningar. Den internationella aspekten (t.ex. i fråga om bokföring, offentlig upphandling och immateriell äganderätt) är viktig.

Medlagstiftaren måste prioritera förslag till förenklingar högre. Över 20 förenklingsförslag behandlas för närvarande. Förfaranden för att underlätta ett snabbare antagande av förenklingsförslag bör övervägas.

³ KOM(2005) 535, 25.10.2005

⁴ Första lägesrapporten om strategin för förenkling av lagstiftningen - KOM(2006) 690.

Medlemsstaterna måste utforma egna nationella förenklingsprogram för att se till att fördelarna med en "lättare" gemenskapslagstiftning inte upphävs på grund av nya nationella bestämmelser. Då direktiv införlivas med nationell lagstiftning införs ibland "förbättringar" som inte föreskrivs i EU-lagstiftningen. Denna så kallade *gold-plating* (guldplätning) kan gå långt utöver kraven i EU-lagstiftningen.

Minskning av den administrativa bördan

Större delen av kostnaderna för lagstiftning har att göra med de investeringar (t.ex. installation av säkerhetsutrustning) som krävs för att följa lagen. Men det finns även administrativa kostnader, t.ex. kostnader för att uppfylla rapporteringskraven. Dessa utgifter bör minskas där det är möjligt utan att målen i lagstiftningen äventyras. Erfarenheter från medlemsstaterna visar att myndigheterna kan göra mycket för att minska obefogade administrativa bördor i samband med lagstiftning – man uppskattar att den ekonomiska vinsten av sådana åtgärder motsvarar en ökning med BNP på upp till 1,5 % vilket motsvarar 150 miljarder euro⁵.

Kommissionen har utarbetat en gemensam metod för att bedöma administrativa kostnader. Metoden tillämpas i kommissionens egna konsekvensbedömningar av ny lagstiftning.

Det viktiga nu är att minska den administrativa bördan i samband med befintlig lagstiftning. Kommissionen försöker att tillsammans med medlemsstaterna utarbeta en metod för att gemensamt mäta den börda som beror på befintlig lagstiftning inom EU. I kommissionens arbetsdokument finns en närmare redogörelse för de frågor som undersöks av kommissionen (t.ex. mätningarnas jämförbarhet, fastställande av skyldigheternas ursprung, mål för minskningarna och fördelning av bördan) samt de lärdomar som dragits från ett pilotprojekt.

Kommissionen undersöker också hur man på bästa sätt kan ställa upp kvantitativa minskningsmål för den befintliga lagstiftningen. Flera medlemsstater har redan genomfört mätningar och dragit slutsatsen att en 25-procentig minskning av den administrativa bördan är ett ambitiöst men möjligt mål. Erfarenheter i vissa medlemsstater tyder på att sådana mål har fungerat bra genom att de har tjänat som ramar och gett en nödvändig skjuts i arbetet med att minska bördan. Målen bör variera beroende på var bördan finns. På vissa områden (t.ex. jordbruk och tullar) kan åtgärder på EU-nivå minska bördan direkt. På andra områden kommer medlemsstaternas åtgärder att bidra till ytterligare en betydande minskning. Medlemsstaterna och kommissionen kommer att behöva enas om ett "referensmått" inom prioriterade områden samt minskningsmål som fördelas mellan gemenskapen och medlemsstaterna beroende på varifrån de administrativa bördorna kommer.

Kommissionen kommer att lägga fram en handlingsplan för mätning av administrativa kostnader och minskning av den administrativa bördan i början av 2007. I planen kommer kommissionen att föreslå omedelbara åtgärder samt en samordnad strategi på längre sikt för EU:s och medlemsstaternas gemensamma mätningar och minskningsmål. Kommissionen kommer att uppmana institutionerna att överväga ett snabbt godkännandeförfarande för de omedelbara åtgärderna.

⁵ Se "Mätning av administrativa kostnader och minskning av den administrativa bördan inom Europeiska unionen" - KOM(2006) 691.

Vid sitt vårmöte 2007 kommer Europeiska rådet att uppmanas att godkänna följande:

- Ett gemensamt och allmänt mål att minska den administrativa bördan med 25 % i samband med EU-lagstiftning och nationell lagstiftning, vilket skall uppnås senast 2012, samt eventuella delmål. Detta är ett delat ansvar som kräver en gemensam ansträngning av EU-institutionerna och medlemsstaterna.
- Prioriterade områden för åtgärder på EU-nivå och nationell nivå, både på kort och lång sikt.
- Genomförandet av mätningar och metoderna för dem.

Kodifiering och upphävande av föråldrad lagstiftning

EU-lagstiftningen har utvecklats stegvis och lagarna har ändrats med tiden. Ändringarna har inte alltid förts in i den ursprungliga lagen. Kodifiering innebär att man för samman bestämmelserna i befintliga rättsakter och därpå följande ändringar i en enda rättsakt. Detta bidrar till att minska EU-lagstiftningens volym. Rättsakterna blir också lättare att läsa och tydligare rent juridiskt, vilket särskilt gör det lättare för små och medelstora företag, och även underlättar genomförandet. Kommissionens kodifieringsprogram omfattar omkring 500⁶ rättsakter på alla områden. Av rättsakterna har 85 slutförts av kommissionen: 52 av dem har antagits och offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning och 33 behandlas för närvarande av rådet och Europaparlamentet. Dessa 85 rättsakter ersätter 300 befintliga rättsakter. De 500 rättsakterna om kodifiering beräknas ersätta omkring 2 000 rättsakter totalt.

Kommissionen har för avsikt att avsluta programmet under 2008. Översättningsarbetet skyndas på och genomgripande ändringar kommer att stoppas tillfälligt om det är möjligt. Kommissionen uppmanar övriga institutioner att göra en gemensam ansträngning för att avsluta kodifieringsprogrammet genom att anta nödvändiga rättsakter så fort som möjligt.

För att undvika nya eftersläpningar i kodifieringsarbetet i framtiden är det viktigt att mer systematiskt se till att man genom omarbetning⁷ för in ändringar i den befintliga lagstiftningen samtidigt som den antas.

Föråldrade rättsakter som inte längre har faktisk verkan, men som formellt fortfarande är i kraft eftersom de inte uttryckligen har upphävts, skall tas bort. Under 2003 inledde kommissionen en granskning för att hitta dessa akter och införde ett förenklat förfarande för att ta bort dem. Detta arbete bör fortsätta och skulle kunna skyndas på om Europaparlamentet och rådet kommer överens om lämpliga snabba förfaranden.

⁶ Av de 940 rättsakter som inledningsvis bedömdes vara möjliga att kodifiera har 198 upphävts, 16 har löpt ut, 8 ändras så ofta att de inte går att kodifiera och 152 är föråldrade eller behöver inte kodifieras eftersom ändringarna i dem är så små.

⁷ Omarbetning är den process där man i en ny bindande rättsakt som ersätter upphävda rättsakter inför både ändringarna i själva lagstiftningen och kodifieringen av de återstående delar som skall förbli oförändrade.

2. Förbättrad beredning av förslag

Konsekvensbedömning

För att lagarna skall bli bättre är det viktigt att ha en fullständig bild av deras ekonomiska, sociala och miljömässiga effekter och det internationella sammanhanget. Utöver samrådet med berörda parter har kommissionen inrättat ett integrerat system för konsekvensbedömning, utfärdat riktlinjer och tillämpat dem på viktiga politiska förslag. Sedan 2003 har kommissionen gjort över 160 konsekvensbedömningar. Sedan september 2006 översätts en sammanfattning av kommissionens konsekvensbedömningar till alla officiella EU-språk. Kommissionens beslut huruvida och hur man skall gå vidare med ett initiativ baseras på en noggrann analys av möjliga alternativ. Möjligheter som rutinmässigt övervägs är att inte agera överhuvudtaget på EU-nivå eller hitta alternativ till rättsligt bindande lagstiftning (självreglering eller samreglering). Vissa planerade åtgärder har därför ändras rejält: Konsekvensbedömningar om biomassa, stadsmiljön och upphovsrätt inom Internetmusiksektorn ledde till slutsatsen att det inte behövdes några bindande åtgärder.

En viktig förbättring av kommissionens beslutsfattande är en konsekvensbedömningsnämnd som med råd och stöd skall bidra till att utveckla kulturen för konsekvensbedömningar inom kommissionen. Nämnden kommer att stå för omfattande kvalitetsrådgivning och kontroll samtidigt som den garanterar att ansvaret för att utarbeta analyser och därtill hörande förslag ligger kvar hos relevanta avdelningar och kommissionsledamöter. Nämnden kommer att bestå av högt uppsatta tjänstemän som agerar oberoende av de avdelningar som utformar politiken. Den skall rapportera direkt till ordföranden och avge yttranden om kvaliteten på konsekvensbedömningarna. Gruppen skall bland annat se till att konsekvensbedömningarna håller hög kvalitet, att de tar upp olika åtgärdsalternativ och att de kan användas under hela lagstiftningsprocessen. Nämnden får ta hjälp av externa experter. Kommissionen räknar med att gruppen kommer att utvecklas till ett expertcentrum.

Andra viktiga åtgärder pågår för närvarande, bland annat en extern utvärdering av kommissionens system för konsekvensbedömningar. Kommissionen kommer också att anta en handlingsplan⁸ för att förbättra användningen av efterhandsutvärderingar i arbetet med utformningen av politiska åtgärder.

Övriga institutioner bör också systematiskt bedöma effekterna av sina större ändringar av kommissionsförslag. De bör i så stor utsträckning som möjligt följa samma metod som kommissionen. Inom avdelning VI i EU-fördraget (bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete) bör förslag från rådet/medlemsstaterna åtföljas av konsekvensbedömningar.

Granskning och tillbakadragande av lagförslag

I vissa medlemsstater blir regeringens och parlamentets lagstiftningsprogram automatiskt ogiltiga i slutet av varje valperiod. Dessa "avbrott" i lagstiftningen finns inte föreskrivna i EU:s fördrag. Med tanke på de särskilda problemen med EU-integrationen och EU-

⁸ Kommande meddelande från kommissionen från kommissionsledamot Dalia Grybauskaitė efter överenskommelse med ordföranden. Meddelandet har titeln "Responding to Strategic Needs: Reinforcing the use of evaluation".

institutionernas karaktär riskerar en sådan metod att kraftigt förändra den nuvarande balansen mellan huvudinstitutionerna och leda till onödigt långa avbrott i arbetsflödet.

Regelbundna bedömningar av föreliggande lagförslag av kommissionen under hela den politiska cykeln kan bidra till att stärka det politiska ansvarstagandet och den övergripande samordningen av EU:s strategiska och politiska dagordning.

När Barroso-kommissionen tillträdde i slutet av 2004 beslutade den därför att granska de förslag som antagits av den föregående kommissionen och som överlämnats till rådet och Europaparlamentet för att se om de överensstämde med tillväxt- och sysselsättningsprioriteringen och uppfyllde normerna för bättre lagstiftning. Av de framlagda lagförslagen drogs 68 tillbaka i början av 2006. Ytterligare 10 förslag kommer att dras tillbaka under 2007 och kommissionen kommer att fortsätta bevaka att de framlagda lagförslagen är relevanta och aktuella.

Utan att det påverkar dess behörighet att när som helst dra tillbaka framlagda lagförslag gör den nuvarande kommissionen en regelbunden granskning av sådana förslag i samband med utarbetandet av sina arbetsprogram. Syftet är att kontrollera att den föreslagna lagstiftningen på lagstiftarens bord överensstämmer med politiska prioriteringar och att ta bort den lagstiftning som avviker från prioriteringarna eller har blivit föråldrad. Kommissionen anser att kommande kommissioner bör göra en liknande kontroll, i princip under de första sex månaderna av mandatperioden.

3. Tillämpning av EU-lagstiftning

Kommissionens ansträngningar att förenkla och förbättra lagstiftningen kommer bara att ge önskat resultat om EU-lagstiftningen tillämpas korrekt och effektivt i medlemsstaterna. Om problem uppstår måste företagare, konsumenter och medborgare dessutom kunna utöva sina rättigheter snabbt och effektivt. Kommissionen kommer att fortsätta att se till att EU-lagstiftningen tillämpas på ett korrekt sätt. Medlemsstaterna måste dock ta sitt ansvar i denna fråga. En stor del av EU-lagstiftningen består av direktiv med allmänna bestämmelser och mål. Medlemsstaterna kan dock till viss del välja hur de skall uppnå det begärda resultatet i enlighet med EG-fördraget och subsidiaritetsprincipen. Medlemsstaterna är skyldiga att införliva direktiven med nationell lagstiftning och ansvarar för att tillämpa lagstiftningen. Om medlemsstaterna underlåter att uppfylla sina skyldigheter kan det leda till rättsliga åtgärder, t.ex. inför EG-domstolen. Antalet överträdelseförfaranden mot medlemsstater visar att EU-lagstiftningen alltför ofta inte tillämpas korrekt. Dessutom är överträdelseförfarandena inte alltid det mest effektiva sättet att lösa medborgares och företagares problem. Här krävs förbättringar.

Kommissionen kommer att vidta fler förebyggande åtgärder och göra uppföljningar med medlemsstaterna på ett tidigt stadium för att underlätta ett korrekt införlivande av viktiga direktiv. Den kommer att eftersträva ett åtagande från medlemsstaternas sida att ta fram jämförelsetabeller för att kunna koppla samman direktivens bestämmelser och nationella bestämmelser och därmed underlätta bedömningen av införlivande, öppenhet och rättslig kontroll. Den administrativa bördan när det gäller att tillämpa EU-direktiv kan dessutom variera kraftigt mellan medlemsstaterna. Kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstaterna för att identifiera och sprida rekommenderade arbetsmetoder på detta område.

Om det förebyggande arbetet misslyckas kommer kommissionen att försöka hitta snabba lösningar. I förekommande fall och i beaktande av dess roll som fördragets väktare, kommer kommissionen att inrikta sig på de viktigaste kategorierna av ärenden, t.ex. underlåtenhet att anmäla nationella genomförandebestämmelser, överträdelse av EU-lagstiftning med särskilt omfattande negativa konsekvenser för medborgare eller företag, samt underlåtenhet att följa domstolens domar. Kommissionen kommer samtidigt att skynda på arbetet tillsammans med medlemsstaterna för att utarbeta kompletterande mekanismer för problemlösning som bygger på fungerande arbetsmetoder i medlemsstaterna och framgångsrika mekanismer som SOLVIT⁹. På så sätt kan medborgarnas och företagens frågor och problem lösas på ett snabbt, ändamålsenligt och mätbart sätt. Kommissionen kommer att ge regelbunden information om tillämpningen¹⁰ av EU-lagstiftningen. Dessa initiativ kommer att presenteras i ett kommande meddelande om tillämpningen av EU-lagstiftningen och ingå som en viktig del i den kommande översynen av den inre marknaden.

III. MEDLEMSSTATERNAS FRAMSTEG I FRÅGA OM BÄTTRE LAGSTIFTNING

En förbättring av lagstiftningen i Europa kan bara ske med hjälp av medlemsstaterna. De ansvarar för införlivandet och genomförandet av EU-lagstiftningen samt kvaliteten på den nationella och regionala lagstiftningen. Sedan de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning¹¹ antogs i mars 2005¹² har ansträngningarna att lagstifta bättre ökat påtagligt, vilket återspeglas i de nationella reformprogrammen och lägesrapporterna.

De flesta medlemsstater har en strategi för bättre lagstiftning som backas upp av en fungerande institutionell struktur. Flest framsteg görs i fråga om mätningen av administrativa kostnader och minskningen av den administrativa bördan. De flesta medlemsstater har valt samma metod för att mäta administrativa kostnader och flera av dem har redan antagit minskningsmål, uttryckta i procent. Många medlemsstater genomför nu konsekvensbedömningar och vissa av dem har utformat riktlinjer. Men bara några få gör rutinmässiga konsekvensbedömningar av nya lagförslag, och resultaten kan ofta inte kontrolleras externt.

Omkring hälften av medlemsstaterna har utarbetat övergripande förenklingsprogram, men många tillfälliga initiativ (t.ex. om e-förvaltning, samordnade informationskontor och centrala registreringskontor) har också inletts. Samråden med berörda parter har ökat i omfattning i många medlemsstater, men det finns fortfarande stort utrymme för förbättringar.

⁹ Solvit är en alternativ mekanism för tvistlösning som upprättats av kommissionen för att hjälpa EU:s medborgare och företag som inte har haft möjlighet att göra sina rättigheter på den inre marknaden gällande på grund av en myndighet i en annan medlemsstat har tillämpat lagstiftningen om den inre marknaden på ett felaktigt sätt: <http://europa.eu.int/solvit/site/index.htm>.

¹⁰ Kommissionen lägger redan fram en årlig rapport om kontrollen av gemenskapsrättens tillämpning, se KOM(2006) 416.

¹¹ KOM(2005) 141, 12.4.2005.

¹² En detaljerad översikt över medlemsstaternas erfarenheter av införandet av principer om bättre lagstiftning finns i 2006 års konkurrensrapport (kommande) och *Note for the Economic Policy Committee - Promoting Better Regulation*, Bryssel, 18 oktober 2006.

Det står klart att förbättringen av lagstiftningsprocessen kräver tid, ekonomiska och mänskliga resurser samt justeringar av befintliga institutionella strukturer. Det kan bara uppnås med ett starkt och långvarigt politiskt stöd.

IV. NÄSTA STEG

Översynen visar att EU är i färd med att genomföra sitt åtagande att lagstifta väl. Mer kan dock göras av kommissionen, parlamentet, rådet och medlemsstaterna tillsammans:

Förenkling av lagstiftningen

- Att ställa förenklingen i centrum för kommissionens arbetsprogram genom att integrera det rullande förenklingsprogrammet i **kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram**.
- Att bygga på det **rullande förenklingsprogrammet** med över 40 extra förenklingsinitiativ de kommande åren inom ett brett spektrum av politikområden.
- Att se till att **medlagstiftaren** snabbare antar framlagda förenklingsförslag och att fördjupa det interinstitutionella samarbetet.

Minskning av den administrativa bördan

- Kommissionen kommer att lägga fram en **handlingsplan för mätning av administrativa kostnader och minskning av den administrativa bördan** och inleda en **omfattande undersökning av mätning och bördeminskning**.
- På grundval av detta kommer Europeiska rådet att vid sitt vårmöte 2007 att uppmanas att godkänna ett **gemensamt minskningsmål på 25 %** och prioriterade åtgärdsområden på både EU-nivå och nationell nivå, inklusive en första omgång konkreta åtgärder där betydande framsteg kan nås snabbt samt genomförande av mätningar och fastställande av den metod som skall tillämpas.

Konsekvensbedömningar

- En ny **konsekvensbedömningsnämnd** kommer att inrättas för att systematiskt gå igenom kommissionens konsekvensbedömningar.
- Resultaten av den **externa utvärderingen av det nuvarande systemet för konsekvensbedömning** kommer att tillämpas när det anses lämpligt.
- I samband med 2008 års översyn av den gemensamma metoden för konsekvensbedömningar hoppas kommissionen att institutionerna kan enas om att genomföra konsekvensbedömningar på **medlemsstaternas initiativ** inom ramen för avdelning VI i EU-fördraget (**bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete**).

Granskning och tillbakadragande av lagförslag

- Den nuvarande kommissionen anser att **framtida kommissioner bör granska** framlagda förslag, i princip under de första sex månaderna av mandatperioden för att se om de överensstämmer med de politiska prioriteringarna.

- Den nuvarande kommissionen kommer att fortsätta att **granska framlagda lagförslag** regelbundet i samband med utarbetandet av det årliga arbetsprogrammet och ta bort förslag när det anses lämpligt.

Införlivande och tillämpning av EU-lagstiftning

- Under 2007 kommer **kommissionen** att föreslå ett nytt initiativ för att öka ansträngningarna att föregripa och förebygga problem med införlivande genom ett ökat samarbete med medlemsstaterna, skynda på framstegen i fråga om de viktigaste kategorierna av ärenden samt öka informationen om genomförande.
- **Medlemsstaterna** måste bygga på de framsteg som gjorts när det gäller att införliva direktiv, tillhandahålla information, lösa problem för medborgare och företag samt sprida jämförelsetabeller.

Kodifiering och upphävande

- Kommissionen kommer att lägga fram omkring 350 **kodifieringsinitiativ** före slutet av 2008 och rekommendera att rådet och parlamentet antar dem senast 2009.
- Användning av **bättre sätt att kodifiera lagstiftning**.
- Fortsatt insamling av **föråldrade rättsakter som bör upphävas**. Kommissionen uppmanar också rådet och Europaparlamentet att utforma ett snabbt förfarande för att upphäva föråldrad lagstiftning.

V. SLUTSATS

Mycket har gjorts för att förbättra lagstiftningen inom EU, men vi måste nu med beslutsamhet gå vidare för att verkligen dra nytta av fördelarna. Kommissionen är fast besluten att dra sitt strå till stacken och kommer att ta nya initiativ för att stärka sitt system för konsekvensbedömningar och sitt förenklingsprogram – och att bättre informera om sitt arbete med att förbättra lagstiftningen. Kommissionen föreslår också den största insatsen hittills för att minska den administrativa bördan i samband med lagstiftningen. Men kommissionen kan inte agera på egen hand. Den uppmanar därför Europeiska rådet, EU:s medlagstiftare och medlemsstaterna att godkänna prioriteringarna i detta meddelande som ett gemensamt program för bättre lagstiftning inom Europeiska unionen.